

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010363
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8420010363.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.12.2022, v trestnej veci odsúdeného J. F., za prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020 zo dňa 27.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného J. F..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Kežmarok podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona nariadil odsúdenému J. F., nar. XX.XX.XXXX, výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020 zo dňa 16.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2020, na dobu 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu odsúdený J. F., v dôvodoch ktorej uvádza, že zo všetkých skutočností, ktoré boli prednesené na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.10.2022 vyplýva, že spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia v čase trvajúcej skúšobnej doby ešte nemusí zakladať dôvod na premenu trestu tak, ako je uvedené v napádanom uznesení. Okolnosti prípadu stále odôvodňujú možnosť rozhodnúť o tom, že sa odsúdený v rámci skúšobnej doby osvedčil, pričom je potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že odsúdený už vykonal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov a rovnako na osobu odsúdeného, jeho rodinné a pracovné pomery. S ohľadom na to, že odsúdený vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, je jasné, že účel trestu bol naplnený a musel svojím dosahom plniť svoj účel aj v prípade predchádzajúceho odsúdenia. Odsúdený sa okrem skutku, ktorý má odôvodňovať podľa prvostupňového súdu premenu trestu, žiadnej inej trestnej činnosti nedopustil, taktiež nespáchal ani žiaden priestupok. Vzorne si plní svoje občianske povinnosti, stará sa o svoju rodinu, zabezpečuje jej obživu a riadne pracuje. V danom prípade sa snažil iba o jediné, a to bola ochrana života a zdravia jeho vlastného syna. Má za to, že doteraz vykonané sankcie uložené odsúdenému naplnili svoj preventívny ako aj represívny účinok k obom spáchaným trestným činom a vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti nie je dôvodné rozhodnúť o premene trestu. Naopak s prihliadnutím na to, že právo má byť spravodlivé a morálne, je dôvodné v tomto prípade rozhodnúť o tom, že sa odsúdený osvedčil.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd rozhodnutie o tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov vykoná, odôvodnil najmä tým, že odsúdený dňa 13.02.2021, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, č. k. 7T/46/2021-94 zo dňa 19.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 7To/13/2021-126 zo dňa 12.01.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2022 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Nepodmienečný trest odňatia slobody odsúdený vykonával od 28.02.2022 do 28.04.2022. Na základe uvedeného mal prvostupňový súd za preukázané, že uložený podmienený trest nesplnil svoj prevýchovný účel, keďže odsúdený spáchal trestnú činnosť v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Tieto konkrétne skutočnosti podľa súdu preukazujú, že v danom prípade je namieste premeniť pôvodne uložený podmienený trest na trest nepodmienečný, pričom súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali výnimočné ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonával iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I, alebo
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, sťažnosti odsúdeného, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol v súlade so zisteným skutkovým stavom a v súlade so zákonom. Je jednoznačne preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020 zo dňa 16.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2020, spáchal ďalší úmyselný trestný čin, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Ako to vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd vysloví, že odsúdený sa osvedčil iba v tom prípade, ak odsúdený viedol počas skúšobnej doby riadny život. Za vedenie riadneho života v skúšobnej dobe je potrebné rozumieť také správanie sa odsúdeného, v rámci ktorého dodržiava spoločenské normy, plní si svoje pracovné, rodinné a ďalšie občianske povinnosti. Preto pri posudzovaní, či odsúdený vedie riadny život, súd je povinný skúmať správanie sa odsúdeného nielen v mieste jeho bydliska ale tiež jeho správanie vo všetkých životných sférach, teda aj to, či tento odsúdený dodržiava právne normy a svojím konaním nevybočuje z pravidiel nimi stanovených v bežnom občianskom živote.

Správanie sa odsúdeného J. F., ktorý počas skúšobnej doby, určenej mu pri podmienenom odklade uloženého trestu odňatia slobody, spáchal ďalší úmyselný trestný čin, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorý aj po uplynutí skúšobnej doby riadne vykonával, nemožno považovať za vedenie riadneho života. Recidíva odsúdeného svedčí o tom, že hrozba výkonom trestu odňatia slobody nezabezpečila účel trestu, vymedzený zákonom v § 34 ods. 1 Tr. zákona, a preto nemožno konštatovať vedenie riadneho života odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a súd prvého stupňa správne rozhodol, ak nariadil odsúdenému výkon trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020 zo dňa 16.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2020.

Zodpovedajúce zákonu je aj rozhodnutie konajúceho súdu o zaradení odsúdeného pre účely výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený pred spáchaním prečinu, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020 zo dňa 16.07.2020 vo

výkone trestu odňatia slobody nebol, preto spôsob výkonu trestu zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestný čin, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, konajúci súd mohol rozhodnúť o vykonaní trestu do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zákona. Ak k vyhláseniu napadnutého uznesenia došlo 27.10.2022, stalo sa tak v zákonnej dvojročnej lehote, odkedy skúšobná doba uplynula.

K uplatňovanej sťažostnej námietke odsúdeného, že okolnosti prípadu stále odôvodňujú možnosť rozhodnúť o tom, že sa v rámci skúšobnej doby osvedčil, pričom je potrebné prihliadnuť na ním už vykonaný trest za iný trestný čin a na jeho osobu, ako aj na jeho rodinné a pracovné pomery, sťažostný súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, v zmysle ktorého trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ale súčasne aj na skutočnosť, že toto ustanovenie nevyklučuje nariadenie výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému len preto, že by nariadenie trestu mohlo mať vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Navyše vykonanie trestu odňatia slobody odsúdeným v inej trestnej veci nemôže byť dôvodom pre nenariadenie výkonu trestu odňatia slobody v danom prípade, ak v danom prípade sú na takýto postup splnené zákonné podmienky.

Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd konštatujúc, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, aj zaradenie odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je zákonné a správne, nezistiac ani procesné pochybenia v konaní, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok prípustný nie je.